

Grundejerne i de indlemmede Distrikter, eftersom en Forandring i de Vilkaar, som gjaldt den Gang, da Loven vedtoges med deres Samtykke, dog maa siges at angaa dem i høj Grad, ligesom jo altsaa Lovgivningen paa et analogt Omraade har ment, at dette Hensyn skulde være det ene afgørende.

Den højtærede Minister har i Grunden efter min Mening ikke omfattet dette Lovforslag med nogen særlig Varme, i alt Fald har jeg ikke kunnet se det af en saadan Udtalelse som den, at han ikke har fundet tilstrækkelig Føje til at modsætte sig Københavns Magistrats Ønsker i den Henseende, eller af hans Udtalelse om, at der ved Forholdstalsvalgmaaden, som man forhaabentlig i en nærmere Fremtid kunde vente vilde blive indført ved kommunale Valg, vilde blive Lejlighed til at faa de særlige Interesser varetagne og repræsenterede.

Imidlertid har den ærede Minister neppe Ret i den sidste Anskuelse. Der findes ikke mere end 30,000 Mennesker i de indlemmede Distrikter, og der findes vel mellem 3 og 4000 Vælgere, medens der i København findes 50,000 Vælgere, hvoraf de 40,000 gave Møde sidste Gang. Skal der altsaa vælges 6 eller 7, som det vilde blive Tilfældet, hvis Loven blev vedtagen, og Loven om den kommunale Valgret ogsaa blev vedtagen, vilde der være Tale om en fuld Kvotient af over 7000, og der skal mindst en 5000 Vælgere for at sætte en Repræsentant igennem. Men af de indlemmede Distrikter tæller intet et saadant Antal Vælgere, at der kunde være Tale om, at et enkelt af dem kunde vælge nogen særlig Repræsentant i Borgerrepræsentantskabet. Jeg er sikker paa, at vilde de allesammen blive enige, hvad der jo i Grunden ikke er nogen Rimelighed for, da det er de lokale Interesser, der skulle repræsenteres — men hvis de alle bleve enige om det, vilde de ikke en Gang være i Stand til at sætte nogen Mand ind. Det er jo rigtigt nok, at visse Interesser kunne varetages igennem Forholdstalsvalgmaaden. Man kan faa en bestemt Mand ind ved at slaa sig sammen saa og saa mange. Men det er ikke saa ganske let for 5—6000 at blive enige, og man kan ikke faa en særlig Del repræsenteret. Jeg vilde ikke anse det for rimeligt, at 5—6000 kunde blive enige om at vælge en Mand fra Brøndshøj, for at netop Brøndshøj kunde blive repræsenteret. Der kan naturligvis blive valgt en Mand fra de indlemmede Distrikter, men saa er det ikke,

fordi han bor der, men fordi man af andre Grunde vil have ham. Forholdstalsvalgmaaden vil derfor ikke kunne blive en Trøst for disse Distrikter, hvis de sætte Pris paa, som det synes, at beholde deres særlige Repræsentanter. De kunne ikke gøre sig Haab om ad den Vej at faa Erstatning derfor.

Jeg synes saaledes, at der er forskellige Grunde til, at man burde foretrække en Forlængelse af den gældende Lov. De Oplysninger, der ere givne i Bemærkningerne til Lovforslaget, forekomme mig ikke at være af den Beskaffenhed, at de kunne bibringe os den Mening, at Forholdene ere meget væsentlig forskellige fra dem, der raadede den Gang, man efter Overenskomst indrømmede denne særlige Repræsentation. Men vil man alligevel mene, at de Betæneligheder, jeg har, ikke er tilstrækkelig begrundede, og Grundene ikke tilstrækkelig stærke, er det dog derfor ikke nødvendigt eller logisk, at de 6 Repræsentanter, som de indlemmede Distrikter havde, nu skulde gaa over i Københavns Kommunalbestyrelse. Ophæver man Loven, saa miste de deres Repræsentation og deres Udvalg, og saa bliver Københavns Kommunalbestyrelse, saaledes som den var forud med de 36 Medlemmer. Der har ikke tidligere lydt noget Ønske fra Københavns Kommunalbestyrelse om i og for sig at faa sit Medlemstal udvidet. Grunden til, at det nu er blevet udvidet, er den, at man vilde give hvert af de tre indlemmede Distrikter to Repræsentanter i Kommunalbestyrelsen. Vil man ikke længere det, ja, saa kan man jo ophæve de paagældende Bestemmelser, men der foreligger ikke nogen Motivering for, og der har, mig bekendt, ikke tidligere været noget Ønske om, at Københavns Kommunalbestyrelse i og for sig trænger til at forøge sit Medlemstal.

Jeg har, saa kort jeg kunde, fremhævet de Aarsager, som gøre, at jeg vil bede det høje Ting om at underkaste dette Lovforslag en nærmere Prøvelse i Udvalg. Det er ikke saa lidet betydeligt, som det ved første Blik tager sig ud; i hvert Tilfælde ere de Spørgsmaal, som det frem sætter, og de Tanker, det sætter i Bevægelse, af en saadan Betydning baade i Nutid og Fremtid, at der kan være god Grund til at overveje, inden man foretager det Skridt, som den høje Regering her foreslaar os at tage.

Jeg indskrænker mig hertil, idet jeg maaske faar Lejlighed til paa et og andet Punkt at supplere, hvad jeg her har sagt,